

at der fra Ministerens Side derimod blev reist betydelige Betænkkeligheder, og at Ministeren i den Anledning meddeelte en Fortegnelse, hvorved han søgte at oplyse, at Virkningen deraf baade i adskillige enkelte Tilfælde og i det Hele vilde blive saare betydelig. Udvalget har nu vistnok ikke været saa ganske overbevist om, at det saaledes Ottrede var fuldkommen afgjørende, ligesom det jo overhovedet maa antages indtil en vis Grad at beroe paa et Skøn, hvormange der skulle være at tage med til den første Valgerklasse til Amtsrådsvalgene. Men, da Ministeren allerede tidligere tillige havde tydet hen paa et Forslag, som han fremdeles lod til at være villig til at slutte sig til, dersom det kunde optages, et Forslag, som, løst betegnet, kan siges at optage $2\frac{1}{2}$ Promille istedetfor 3, har Udvalget ikke taget i Betænkning at gaae ind derpaa. Det er imidlertid kun løst betegnet, at man kan sige, at det optager $2\frac{1}{2}$ Promille. Jeg skal bemærke dette, ikke blot i Henseende til, at det er noget Gøet, at beregne Valgerne i Halvpartier (Munterhed); men ogsaa, forsaavidt som den høitærede Minister har villet, at Overgangen skulle skee paa visse enkelte Steder, saaledes nemlig, at de første 40,000 eller derunder, altsaa de meget smaa Amtsrådsdistricter, altid skulle have et Antal af 100 Valgere, og at derefter den Forøgelse, der jo egentligen, efter $2\frac{1}{2}$ Promille-Beregningen, skulle indtræde med 25 for hvert enkelt Titusende, og forholdsvis for de enkelte Tusender, ifkun skulle indtræde for hvert fyldt Titusende, og da ikke med 25, men med 30. Jeg har fra Udvalgets Side intet Særdeles at sige for denne Beregningsmaade. Det, som gjør, at Udvalget er gaaet ind derpaa, er, at Ministeren troede, bedre at kunne komme tilrette med Sagen, naar den blev stillet paa denne Maade, og at det har forekommet Udvalget, at Forskjellen ikke var saa væsentlig, og vor Overbevisning om Rigtigheden af 3 Promille ikke var saa afgjørende, at vi derfor skulle holde stærkt paa et saadant Punkt. Der-

som det skulle ønskes, er her tilføede en Fortegnelse over, hvor mange der i saa Fald i ethvert Amtsrådsdistrikt i Landet, med Undtagelse af de tre, nemlig Kjøbenhavn, Roskilde og Frederiksborg, hvor der ingen Forøgelse vil finde Sted, vil komme til at fungere som Valgere, naar dette System billiges. Hvad jeg derimod maa bede om Tilladelse til at berøre, er Noget, som i Fortsættelse deraf er bragt ind af Udvalget. Det er nemlig vist ikke undgaaet Noget, at, idet Forslaget fra Først af tog dem, der ere valgbare til Landstinget, tog det ikke en reen Formuesbestemmelse, men Formuen + Alder, da man, for at være valgbar til Landstinget, ikke blot maa have en vis Indtægt, men derhos ogsaa have opnaaet en Alder af 40 Aar. Udvalget har meent, at, forsaavidt de Valgbare til Landstinget skulle forøges, burde man medtage dem, der overhovedet havde opnaaet Myndigheds Alderen, naar de ellers besad de forlangte Egenstaber. Og derefter vil Sagen, saa vidt jeg seer, stille sig paa den Maade, at, naar der mellem dem, der have den fornødne Formue til at være valgbare til Landstinget, findes f. Ex. 7 til 8, som ere for unge, vilde de netop blive de Første, som ved denne Leilighed komme med, og derefter komme saa de 1, 2, 3 eller 4, eller hvor mange det skal være af dem, der ikke blot være for unge, men hvis Indtægter, eller rettere Afgifter, ogsaa være for smaa, ligeledes med. Jeg troer derfor at, skøndt det seer lidt curiøst ud, naar man siger, at der først skal tages Hensyn til 40 Aars Alderen og en vis Indtægt eller Bessatning, og dernæst til en vis Bessatning og 25 Aar, vil det dog i Realiteten vise sig, at det ene paa en passende Maade griber ind i og slutter sig til det andet. — Naar Udvalget har foreslaaet, at Udfastets §§ 6 og 7 udgaae, er derved Intet at sige. Det er en ligefrem Conseqvèns af, at vi ikke ville have nogen Overgangstid, og at der altsaa ingen Regler behøves for, hvorledes der i den Tid skal forholdes. —